

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Tak for imødekommenheden med hensyn til kvalitetsdiskussionen og i det hele taget til ministeren.

Et af de områder, hvor vi indtil nu jævnlige har konstateret vanskeligheder i alkoholbehandlingen, er dér, hvor man kan registrere, at en rigtig behandling, hvad enten det nu er en ambulante- eller typisk en døgnbehandling, ikke kan imødekommes, fordi opholds- eller bopælsområdet eller -regionen ikke har driftsoverenskomst eller aftale med hensyn til det adækvate tilbud, som ligger i et andet amt. Jeg vil stille spørgsmål om det i udvalgsarbejdet, så jeg har ikke forventning om, at ministeren skal kunne svare på stående fod. Jeg tror faktisk, der er et rigtigt problem her, som vi skal have med ind i vores overvejelser. Er ministeren enig i det?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvis hr. Poul Qvist Jørgensen har en forventning om, at jeg ikke kan svare, vil jeg meget nødig skuffe hr. Poul Qvist Jørgensens forventninger. Jeg hader at skuffe folks berettigede forventninger, men jeg vil meget gerne diskutere den problemstilling i udvalgsarbejdet.

Vi skal jo også være ærlige om de skridt, vi tager, så man kan sige, at det, vi gør her, er, at vi skaber, lad mig sige, en forpligtelse hos amtet – det er jo den opgavefordeling, vi har for tiden – til, at man skal kunne anvise et alkoholbehandlingstilbud inden for denne 14-dages-frist, men man må sige, at hvilket konkret tilbud der anvises vil være en amtskommunal beslutning. Det betragter jeg selv for nu at sige det ligeud som skridt et på en rejse, der gerne skulle nå større mål.

Kl. 13.20

Det er derfor, vi har brug for, ved siden af at vi nu skaber denne forpligtelse på det kvantitative område, at have fokus på det kvalitative område, som vi over tid skal blive klogere på. For målsætningen på sigt må naturligvis være, at man ikke kun har et krav på at komme i behandling til tiden, men at man også har en mulighed for at komme i en effektiv behandling.

Men det rækker, hvis vi skal være ærlige over for hinanden, hverken pengene eller vores viden grundlag til for nærværende. Derfor synes jeg det er flot, at vi nu i et enigt Folketing tager det her skridt, som er et stort skridt fremad, og

så skal vi lige finde balancepunktet, have noget mere viden som en forudsætning for at kunne tage yderligere skridt på et senere tidspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 112: Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Den amtskommunale grundskyldpromille for landbrugsejendomme og lignende ejendomme).

af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).
(Fremsat 17/11 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Leif Mikkelsen (V):

Dette lovforslag forfølger to mål: for det første en sænkning af støtten til dansk landbrug fra EU, for det andet en sænkning af beskatningen på produktionsjord. Det er to mål, vi ser som rimelige at forfølge, og her er de så kædet sammen som en konsekvens af, at den direkte støtte i forhold til den seneste EU-reform sænkes med et beløb, der svarer til ca. 168 mio. kr.

For at sikre, at konkurrenceevnen for dansk landbrug ikke svækkes i denne sammenhæng, forfølger vi også det signal, der er givet i det sidste regeringsgrundlag, »Vækst, Velfærd – Fornyelse II«, som er, at man i takt med en sådan reduktion af den direkte støtte vil sænke beskatningen på produktionsjord. De to ting er her kædet sammen til et lovforslag, der altså opfylder

de to mål, som man i øvrigt også kunne forfølge politisk.

Det er to gode skridt i forhold til EU-udviklingen, dansk landbrugs konkurrencesituation og beskatningen af produktionsjord, så Venstre kan bestemt støtte dette forslag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Leif Mikkelsen, om det er rigtigt forstået, at Venstres politik nu er, at landbruget skal have kompensation for hver enkelt støtteordning, hvor støtten nedsættes, selv om den samlede støtte forbliver lige så stor, som den var i forvejen, eller måske endda større. Det vil altså sige, at hvis man tager en støttepost og nedsætter den og flytter pengene over til en anden støttepost, så skal landbruget alligevel have kompensation for nedsættelsen af den enkelte støttepost. Sådan har jeg forstået at Venstres princip er.

Det er jo også et princip, som et parti, der gerne vil tilgodese vennerne henne på Axelborg, kan være stolte af, for det er et princip, der sikrer, at landbrugsstøtten altid vil vokse og i hvert fald under ingen omstændigheder nogen sinde kan nedsættes.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu kan hr. Keld Albrechtsen jo forestille sig hvad som helst. Det, jeg peger på, er, at vi med glæde ser på, at støtten fra EU til landbrugserhvervet sænkes. Og når det sker, sænker vi for ikke at ændre konkurrencesituationen for danske landmænd og for at opretholde en konkurrenceevne, der er ligelig, altså beskatningen af produktionsjord. Det gøres altså her præcis med det beløb, sænkningen af støtten er regnet ud til, på 168 mio. kr. Det er en god vej at gå, og dermed tager jeg ikke stilling til, om man i en eller anden tænkt situation kan finde den konstruktion, hr. Keld Albrechtsen peger på.

Jeg siger bare, at det er en erklæret politik i Venstre, at vi ønsker afvikling af EU-støtten, sådan at ethvert erhverv kan være selv bærende. Det skal ske på ordentlige vilkår, der tager vi hensyn til, at erhvervet kan leve videre, sådan at man ikke bare trækker tæppet væk.

Kl. 13.25

Derfor er der den her målsætning, som vi i øvrigt også ser med meget velvilje på, om, at der

egentlig ikke bør være beskatning af produktionsjord. Det er to gode, afbalancerede elementer, der ligger i det her forslag, og det er det, vi holder os til.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kan jeg forstå, at hr. Leif Mikkelsen bygger det hele på den vildfarelse, at han tror, at landbrugsstøtten i 2005 i EU er blevet nedsat. Det er ikke tilfældet, den er blevet omfordelt, så den er flyttet fra nogle former for støtte til andre former for støtte.

Og det, hr. Leif Mikkelsen sagde, var, at man ville kompensere for faldet i den direkte støtte, men det er altså i forvejen blevet opvejet af nye støtteformer, som man har fået, så der er ikke noget tab. Det, man kompenserer for, er ikke et tab, det er bare noget, man lægger oveni.

Det, jeg spurgte til, var, om det nu er Venstres princip, at bare der flyttes noget på en enkelt delpost i EU's budget, selv om den opvejes af andre delposter, så skal der alligevel gives kompensation, sådan at man sikrer, at landbruget netto enten får højere samlet støttebeløb eller i hvert fald lige så meget, som man havde i forvejen.

Det var bare det, jeg spurgte om, men jeg tror måske ikke, hr. Leif Mikkelsen helt forstod mit spørgsmål. Nu har jeg så forsøgt at skære det ud i pap.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg har fuldt ud forstået, at hr. Keld Albrechtsen står og blander tingene sammen, for virkeligheden er, at vi her taler om den direkte støtte og en sænkning af skatten på produktionsjord og ikke eventuelle støtteordninger, der kunne gå til læggen, hvis man laver noget sådant. Det har intet med direkte støtte at gøre og skal derfor ikke med i den beregning.

Hvis det er den tænkning, hr. Keld Albrechtsen gør sig skyldig i her, er det direkte fejlagtigt, og derfor er virkeligheden den, at det her forfølger to klare mål: Det er en sænkning af støtten til landbruget fra EU-reformen og en sænkning af beskatningen på jord, og de to ting er i det her lovforslag præcis afbalanceret med hinanden. Længere er den historie ikke, og længere er debatten i grunden ikke. Derfor er det et godt forslag.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes nu alligevel, det lød, som om hr. Leif Mikkelsen måske ikke havde helt styr på alle sammenhænge her. Det skal jeg kun glæde mig over, for det kunne måske give en åbning til, at vi kunne komme i en lidt fornuftig dialog med hinanden.

Jeg står her med et svar fra fødevarereministeren, S 822 fra den 19. november, så det er rimelig aktuelt, hvor fødevarereministeren svarer hr. Jens Peter Verner sen på et spørgsmål om, at Fødevarerøkonomisk Institut på baggrund af en fremskrivning af Danmarks Statistiks årspublikation har skønnet, at finanslovsforslaget for 2005 vil medføre driftstilskud til dansk landbrug på 8 mia. kr., hvor det i 2004 var på 7,2 mia. kr.

Der ligger her en stigning på 800 mio. kr., og derfor er det et meget relevant spørgsmål, hr. Keld Albrechtsen stillede.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Det lovforslag, vi behandler her, tager meget præcist hensyn til, at der er en sænkning i direkte støtte, og det kompenseres ved en ændring af de amtskommunale grundskatter. Det er det, lovforslaget behandler, og dermed har jeg ikke udtalt mig om, hvilke andre beregninger der kan indgå. Det er en konstateret beregning, og det er det grundlag, vi forhandler på her, går jeg ud fra.

Andre elementer angående landbrugets andre gøremål eller fremme af særlige miljøforanstaltninger, som man så kan få til at fylde så og så meget, er det her lovforslag uvedkommende.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Men derfor er det også helt relevant, som hr. Keld Albrechtsen spurgte, om det her er udtryk for, at den omlægning, som vi har været enige om skal ske i EU – også efter vores opfattelse gerne en reduktion af landbrugsstøtten – skal kompenseres over den danske statskasse. Så er jeg bange for, at den bliver for lille på et tidspunkt.

Det, der er tale om her, er, at man, som jeg har forstået det, reducerer den direkte støtte til erhvervet – penge, der kommer, om jeg så må sige, i check til landmanden – med knap et par hundredre millioner.

Til gengæld giver man en anden form for driftsstøtte til dansk landbrug, som faktisk sti-

ger med 800 mio. kr. efter fødevarerministerens oplysninger til hr. Jens Peter Verner sen, fra 7,2 mia. kr. til 8 mia. kr. Altså hvordan hænger det sammen?

Kl. 13.30

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu kan man teoretisere over mange beregninger over, hvad der kan ligge i et kompliceret støtte-system fra EU. Det, der er virkeligheden nu, er, at man kan konstatere, at den direkte støtte sænkes på grund af EU's omlægning af hele reformen. Og det kompenserer vi så for med en sænkning af jordskatterne, som i øvrigt er et godt formål i sig selv, det at sænke beskatningen af produktionsjord.

Det store regnestykke, som kan indeholde mange andre elementer, kan ikke henregnes til den direkte støtte, og derfor er beregningen på den direkte støtte korrekt, altså de 168 mio. kr. Dermed har jeg ikke forholdt mig til, om alt i fremtiden skal indregnes eller kompenseres.

Det er en stor reform, og det ved hr. Ole Stavad udmærket, men vores grundholdning er, at når der konstateres et fald i den direkte støtte, så skal der kompenseres af hensyn til konkurrenceevnen, og det er det, vi gør nu.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Ole Stavad som ordfører.

Ole Stavad (S):

Som det allerede er fremgået af den tidligere ordveksling, er den angivelige grund fra regeringen og Dansk Folkeparti til at komme med det her lovforslag, at støtten til dansk landbrug i 2005 bliver reduceret.

Det er så her, vi har en virkelighed, hvor man lægger støttebeløbene om, så den direkte støtte til den enkelte landmand godt nok bliver en lille smule mindre, men til gengæld bliver der så på andre områder, hvor man støtter dansk landbrug, et væsentlig større støttebeløb.

Nu har jeg tiden til at kunne citere det lille afsnit i fødevarerministerens besvarelse af S 822 fra den 19. november 2004, hvor fødevarereministeren skriver:

»Fødevarerøkonomisk Institut har på baggrund af en fremskrivning af Danmarks Statistiks årspublikation Landbrug 2003, tabel 13.2, side 203, med udgangspunkt i finanslovsforslaget for 2005 skønnet, at driftstilskuddet til dansk

landbrug stiger fra 7,2 mia. kr. i finanslovsåret 2004 til 8,0 mia. kr. i finanslovsåret 2005.«

En lille hovedregning siger jo så, at der faktisk sker en forøgelse af støtten til dansk landbrug på det her område på 800 mio. kr. Derfor blev der spurgt til, om regeringspartierne og Dansk Folkeparti virkelig anser det for rimeligt, at man, fordi man på én konto mister et væsentlig mindre beløb end det, man får i stigning på en anden konto, skal kompenseres fuldt ud og hundrede procent, sådan som jeg har forstået det, for det, man mister, og få de 800 mio. kr. oveni som en øgning af støtten.

Det strider stærkt imod alt, hvad jeg troede vi var enige om i forhold til omlægning af EU's landbrugsstøtte.

Dertil kommer, når så vi ser på lovforslaget som sådan, at det jo først og fremmest er et yderligere tilskud til de ældre landmænd, som ejer jorden; de får yderligere prisstigninger, som skal betales af den næste generation af landmænd, der skal etablere sig eller har brug for tillægsjord. Det er klart noget, der først og fremmest er tilskud til den planteproducerende del af dansk landbrug og i væsentlig mindre grad til dem, der skaber de mange arbejdspladser og den store værditilvækst. Det er vi dybt uenige i.

Derfor mener vi, at det er et bevis på, at når regeringen holder sine smukke taler, når statsministeren udbreder sin vision, som kan lyde smuk, er der langt til den praktiske politik, hvor man ikke bruger pengene på uddannelse, forskning, fremtidssikring af vores velfærdssamfund, men bruger dem i form af tilskud til grupper af nære venner.

Kl. 13.35

Jeg vil godt til sidst spørge indenrigs- og sundhedsministeren, om han kan give en forklaring på, hvorfor man kun laver den der engangsordning med, at det tab, som kan lide ude i kommunerne, kun kompenseres direkte i 2005 – og det er måske et endnu mere centralt spørgsmål, i og med at vi ved, at der jo kommer en strukturreform fra 2007, og derfor ville det vel have været naturligt, at man i hvert fald havde taget både 2005 og 2006 med.

Jeg vil også godt have en bemærkning fra ministeren om, hvor meget det kommer til at koste, at man skal udsende ejendomsskattebilletter og de ting, der følger med dér, en ekstra gang. Jeg mener faktisk, at vi plejer at have en forståelse om, at den slags mere konkrete oplysninger kan man læse ud af forslagets bemærkninger, men jeg har ikke kunnet finde dem, og derfor håber

jeg, at indenrigs- og sundhedsministeren vil delagtiggøre os i det her; ellers må vi jo i givet fald vende tilbage til det under udvalgsbehandlingen og få nærmere oplysninger.

Men jeg vil i hvert fald gerne høre den principielle holdning til, hvorfor man kun kompenserer direkte i det ene år.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Skal jeg forstå hr. Ole Stavads udlægning her af Socialdemokratiets politik på den måde, at hvis vi nu havde været så uheldige, at Socialdemokratiet havde haft regeringsmagten, så ville man blot sidde på hænderne i den her situation og lade en reduktion af den direkte EU-støtte betyde, at landbrugets konkurrenceevne blev forringet, uden at man ville påtage sig et medansvar for det, når man har et medansvar for, at der sker ændringer i landbrugsstøtten? Er det Socialdemokratiets politik på det her område, at man vil lade et erhvervs konkurrenceevne blive dårligere? Så kender man jo vilkårene, hvis ulykken skulle ske.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Socialdemokratiet tror på, at liberale erhverv godt må leve under konkurrencevilkår, og det er åbenbart en forskel imellem Danmarks liberale-parti Venstre og Socialdemokratiet.

Derfor har vi været meget, meget enige i, at den måde, som EU's landbrugsstøtte er skruet sammen på, er dybt skadelig, faktisk også for landbrugerhvervet, og at det er en urimelig konkurrencesituation i forhold til ulandene, hvor vi ødelægger deres muligheder. Der har jeg faktisk haft en eller anden opfattelse af, at der måske er lidt forskelle i vores synspunkter, men ikke mere, end at vi jo kunne, om jeg så må sige, skræve over dem, og derfor undrer det mig særdeles meget, at man mener, at uanset om de kompenseres i EU – og mere end det – skal der også gives dansk kompensation over finansloven.

Så svaret på hr. Leif Mikkelsens spørgsmål er i kort form, at vi aldrig var kommet med et forslag af den her karakter, hvis der havde været en socialdemokratisk ledet regering.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg synes da, det er interessant virkelig at få synliggjort for alle, at vi er helt enige om, at det vil

være godt for et liberalt erhverv at nå dertil, at man klarer sig på markedsvilkår, altså uden EU-støtte, og at den skal afvikles. Det synes jeg er et godt mål, vi kan have i fællesskab, Socialdemokratiet og Venstre.

Så er forskellen åbenbart den, at Socialdemokratiet er klar til at lade et erhverv sejle sin egen sø i sådan en afviklingsfase, hvorimod en ansvarlig regering selvfølgelig peger på, at vi vil sikre et erhverv med alle dets arbejdspladser i Danmark og med en væsentlig eksportindtægt. Det er man i Socialdemokratiet fuldstændig ligeglad med, fordi man ikke ønsker at understøtte et sådant erhverv i en afviklingsfase.

Det er interessant for et erhverv at vide, at det nu er Socialdemokratiets politik, selv om vi er enige om afsættet, for når vi er det, kan det jo ske, at støtten bliver afviklet, og så må man jo i landbruget kunne forudse sine ulykker. Nu er det jo ret betryggende, at vi ikke har Socialdemokratiet i regering, og det vil givetvis vare længe, inden det sker, så vi har måske afviklet den inden den tid, men teoretisk set kunne ulykken jo ske.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg tror nu, at der indsneget sig en lille fortalelse – det tror og håber jeg – i hr. Leif Mikkelsens spørgsmål, hvor han sagde: et erhverv i en afviklingsfase.

Vi har sådan set stærke ambitioner om fortsat at udvikle dansk landbrug, fordi det er en vigtig del af vores erhvervsliv. Det betyder ikke mindst meget, når vi kommer ud i det åbne land, hvor arbejdspladserne ikke er for mange.

Kl. 13.40

Men vi tror ikke på, at vi i takt med, at man afvikler og omlægger EU's landbrugsstøtte til landbruget, så skal blive ved med at sikre det erhverv dets eksistens over statskassen, over skatter, som andre skal betale, at man skal kompensere dem hver gang de mister en støttekrone, og i denne her situation endda bare omlægger, så for hver gang, de mister en støttekrone på én konto, får de fire nye på en anden konto. Det er det, jeg ikke har så let ved at forstå er Venstres holdning.

Uno Larsson (DF):

Som et led i EU's landbrugsreform reduceres de direkte tilskud fra EU til landbruget med virkning fra 2005.

Dansk Folkeparti blev sammen med regeringen under forhandlingerne om finansloven for 2005 enige om at nedsætte landbrugets indenlandske omkostninger tilsvarende. Det sker gennem lavere beskatning af produktionsjorden, og det foreslås derfor, at den amtskommunale grundskyldpromille reduceres med 2,3 promillepoint fra 2005 svarende til 168 mio. kr.

Vi i Dansk Folkeparti er meget tilfredse med, at der nu kommer nogle lemper for det her erhverv. Det er et af de forslag, hvor man kan sige bedre sent end aldrig, da vi i Dansk Folkeparti er af den helt klare opfattelse, at denne beskatning af produktionsjord skal afskaffes. Det har faktisk stået i vores parti-program i næsten 10 år, så vi har snart 10 års fødselsdag.

Efter gældende regler pålignes den amtskommunale grundskyld med 3,8 promille af ejendommene, som anses for benyttet til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage.

Med forslaget nedsættes grundskyldpromillen fra 3,8 promille til 1,5 promille svarende til som sagt 168 mio. kr.

København, Frederiksberg og Bornholm kompenseres i 2005 individuelt for provenutabet som følge af nedsættelsen. Efterfølgende vil virkningen heraf indgå i provenuskøn, der ligger til grund for forhandlingerne om den kommunale økonomi.

Vi vil selvfølgelig meget gerne støtte forslaget, og vi vil meget gerne hurtigt have en tredje behandling på dette område.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu håber jeg ikke, man vil haste det her igen, inden vi har fået belyst konsekvenserne grundigt. En af de konsekvenser, man kan spørge til, er jo, hvor meget det her vil svulme op år for år.

Der vil jeg godt spørge, om det er sådan, at Dansk Folkeparti har forpligtet sig til at følge denne her vej også i årene fremover, for der vil beløbet, som det offentlige mister, vokse år for år til måske et eller andet sted mellem 300 og 500 mio. kr. i 2007. Og det vil det gøre, uanset om den samlede landbrugsstøtte i EU falder.

Har Dansk Folkeparti forpligtet sig til at være med til hele tiden at udvide dette gabende hul i de offentlige finanser? Hvis det er tilfældet, så bør det jo være kendt også inden en kommende valgkamp, at det er Dansk Folkepartis opfattelse, at det er den måde, vi skal bruge skatteydernes penge på.

(Kort bemærkning).

Uno Larsson (DF):

Nu skal jeg ikke stå her og lave lovforslag ud i fremtiden, men som sagt ønsker vi på dette område, at hele grundskyldbøbet skal væk, og det har vi altid sagt. Og bedre sent end aldrig, som vi siger i dag, for det er nemlig sidste chance her og nu. Hvad der sker i fremtiden, må vi tage stilling til hen ad vejen, det kan jeg ikke stå og tage stilling til her og nu.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg takker for svaret, for det er jo krystalklart, at uanset om den samlede støtte fra EU til landmændene bliver nedsat eller ej, vil man fortsætte ad denne her vej, indtil grundskylden er helt væk. Dansk Folkeparti har altså den prioritering, at skatteydernes midler skal bruges til at forgylde de ældre jordbrugsejere på bekostning af alle andre områder i samfundet, hvor der ellers er behov for penge, pensionister, de ældre på plejehjem og alle mulige andre – finansiering af denne strukturreform og alt muligt andet. Det er jo en klar prioritering.

Kl. 13.45

De, der virkelig kommer til at nyde godt af det her, er jo de ældre landmænd, som har en stor formue stående i deres gårde, som bliver endnu mere værd, så det kommer til at stå i vejen for generationsskiftet. De skal altså forgylde. Det er jo en klar melding, når man hidtil gang på gang har hørt, at det var de ældre og pensionisterne, der skulle tilgodeses. Sådan er det altså ikke mere, nu har man lagt prioriteringen om.

(Kort bemærkning).

Uno Larsson (DF):

Nu skal jeg nok lade være med at stille spørgsmål til hr. Keld Albrechtsen, men det lyder for mig, som om hr. Keld Albrechtsen er imod landbruget. Sådan lyder det for mig. Og så vil jeg gerne sige, at Dansk Folkeparti har gjort en kæmpeindsats på alle de sociale områder – jeg siger kæmpeindsats – og det bør hr. Keld Albrechtsen i hvert fald vide.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Nu vil jeg gerne være med til at tage den sociale diskussion en anden dag, men jeg er enig i, at

den problemstilling og sammenhæng, som hr. Keld Albrechtsen påpeger, jo er der. Men det, jeg godt ville spørge hr. Uno Larsson om, er, om ikke der også i Dansk Folkeparti er en overvejelse af, om det er rigtigt at støtte den ældre del af dansk landbrug, som skal betales af den unge generation, som skal drive landbruget fremover.

Jeg går ud fra, at hr. Uno Larsson er enig i, at når man fjerner grundskylden eller reducerer den, som tilfældet er her, så siger al markedsøkonomisk teori, at det vil betyde, at prisen på jord stiger. Jord er i forvejen meget, meget dyr og ofte den største barriere for, at unge landmænd og ikke mindst, kan man sige, også yngre landmænd, der har behov for tillægsjord for at kunne få harmoni i deres drift, overhovedet har mulighed for at få det. Så er det ikke at modarbejde den del af dansk landbrug, som jeg troede, der var en enighed her i huset om, at vi gerne ville fremme?

(Kort bemærkning).

Uno Larsson (DF):

Jeg må bøje mig lidt for hr. Ole Stavad, for Dansk Folkeparti vil jo gerne støtte de erhvervsdrivende, utrolig meget endda, og også de unge mennesker, der vil frem i verden. Det trænger vi til, det giver jeg hr. Ole Stavad ret i. Men det er et helt andet lovforslag, vi så er inde på, og jeg vil forholde mig til det her. Det er godt for landmændene, at jorden bliver billig for dem.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det er fair nok, at man har det principielle synspunkt i Dansk Folkepartis program, at man vil af med grundskatterne – om det så er generelt, eller det kun er for landbruget, det gælder, ved jeg faktisk ikke. Det kan jeg langt bedre bruge som argument, end at man påstår, at det her er en kompensation for noget, man reelt ikke mister, men faktisk får mere af.

Konsekvensen af det her lovforslag er, at den yngre landmand, som for at have harmoni i sin drift har behov for tillægsjord, skal ud og erhverve det. Alt andet lige vil det her lovforslag medføre, at den landmand skal betale en højere pris og derved får sværere ved at få en landbrugsvirksomhed, som kan hænge sammen, og som kan give et udkomme fremover. Det er det, jeg synes, Dansk Folkeparti har glemt at tænke ind i sine holdninger.

(Kort bemærkning).

Uno Larsson (DF):

En gang til: Det er et andet spørgsmål, man er inde på lige p.t., synes jeg. Det har noget med erhvervet at gøre. Det her har selvfølgelig også lidt med erhvervet at gøre; her går vi ind og støtter de her ting, som jeg har sagt, og det er godt for det her lovforslag.

I 1930 var en 10-øre meget værd, men i dag er den intet værd, og sådan er systemet engang imellem. Alting stiger. Men vi vil gerne støtte landbruget, og vi synes, at vi også skal støtte erhvervet; det er jeg hundrede procent sikker på.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Næste ordfører er hr. Knud Erik Kirkegaard.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Som det er blevet nævnt flere gange under debatten her i dag, så er der en hensigtserklæring i det såkaldt supplerende regeringsgrundlag, hvori det hedder, at i takt med reduktionen af EU's landbrugsstøtte skal der ske en kompensati on til de danske landmænd i form af en reduktion af landbrugets grundskatter.

Kl. 13.50

På den baggrund er det naturligvis meget tilfredsstillende, at det i forbindelse med finanslovaftalen med Dansk Folkeparti blev muligt konkret at udmønte dette i form af en reduktion af landbrugets grundskatter på 168 mio. kr. svarende nogenlunde til den reduktion, der kommer i den direkte støtte til landmændene i 2005 fra EU.

På den baggrund kan Det Konservative Folkeparti støtte det lovforslag, som regeringen her har fremsat.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu prøvede hr. Ole Stavad jo over for Dansk Folkeparti at rejse det problem, at det her lovforslag med en nedsættelse af ejendomsskatten for landbrug vil medføre øgede priser på landbrugsjord. Jeg vil godt spørge hr. Knud Erik Kirkegaard, om det er særlig hensigtsmæssigt.

Det giver selvfølgelig en formueforøgelse, især for de ældre landmænd, der findes, og som jo i forvejen er dem, der har formuen. Det er muligvis sigtet med det – det kan man jo ikke udelukke, at det er – at man gerne vil tilgodese dem, der har en hel del på kistebunden i forvejen. Det ville ikke overraske mig, hvis det er et konservativt formål med den her sag.

Men hvorfor vil man lægge hindringer i vejen for generationsskiftet ved at fremkalde en situation med dyrere jord? Det spørgsmål synes jeg hr. Stavad havde ret til at stille, men det kunne han ikke få noget svar på fra Dansk Folkepartis ordfører. Det håber jeg da, De Konservative har tænkt over.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Somme tider kan hr. Keld Albrechtsen jo være præcis og fornuftig i sin udlægning af forholdene. Det er selvfølgelig fuldstændig rigtigt, at hvis man forringer de internationale konkurrencevilkår for dansk landbrug, så vil det på sigt medføre en reduktion i jordpriserne i Danmark. Hvis man skaber forbedringer i konkurrencevilkårene for det danske landbrug, så vil det på sigt medføre en stigning i jordpriserne. Det er naturligvis fuldstændig korrekt.

Men det, der er formålet med det her, er at reducere en national særbelastning på det danske landbrug med 168 mio. kr. Det er en retfærdighedshandling, og jeg har ikke hørt landmænd, heller ikke yngre landmænd, der siger, at det her vil man gerne være fri for.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen det synes jeg er et interessant svar. Altså den særbelastning, som hr. Kirkegaard kalder det, for dansk landbrug består af en gevinst på 800 mio. kr. til næste år, hvilket hr. Stavad har læst op i et svar fra ministeren. Så det er en underlig sprogbrug at kalde et øget tilskud på 800 mio. kr. for en særbelastning. Vi andre ville, hvis vi fik 800 mio. kr., vel have anstændighed nok til så ikke at gå og kalde det en særbelastning, men snarere en julegave.

Det er interessant, synes jeg, at hr. Knud Erik Kirkegaard anerkender, at det vil føre til prisstigninger. Det synes jeg er interessant, og det vil jeg gerne sige tak for. Nu siger han godt nok »på sigt«, men det er jo, fordi han selvfølgelig ingen interesse har i at dramatisere det her, det forstår jeg godt.

Men er det virkelig klogt at påføre de yngre landmænd prisstigninger på jord? Er det godt for generationsskiftet?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg tror, det er godt for generationsskiftet at skabe vilkår for dansk landbrug, så man er interna-

tionalt konkurrencedygtig. Det er jeg overbevist om vil være godt for det danske landbrug.

Så må jeg sige, at jeg omtalte hr. Keld Albrechtsen rosede for et øjeblik siden, det kan jeg så ikke gøre nu. I det sidste spørgsmål var hr. Keld Albrechtsen nærmest verdensmester i spredning af forvirring. Det, der er tale om som en national særbelastning, er grundbeskatningen af den danske produktionsjord. Det princip er vi faktisk modstandere af. Derfor er vi naturligvis også på den baggrund glade for, at vi nu kan formidske denne nationale særbelastning i Danmark i form af beskatning af landbrugets produktionsjord.

Lene Garsdal (SF):

Da SF's ordfører på området, hr. Kristian Touborg, ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne sige følgende:

Venstre benytter enhver festlig lejlighed til at fortælle, at de åh så gerne vil afskaffe EU's landbrugsstøtteordninger, men når det bliver dagligdag og vi kommer til realiteterne, så vil de absolut ingenting.

Kl. 13.55

Det bærer dette forslag meget tydeligt præg af. EU har for første gang i mange, mange år reduceret landbrugsstøtteordningerne med et mindre beløb. Her kunne Venstre have benyttet lejligheden til at påbegynde en nedtrapning af støtteordningen. Men nej, straks kommer regeringen med et forslag om, at landbruget naturligvis skal kompenseres med det samme beløb, som EU har skåret støtten ned med. Det er dobbeltmoral, så det klodser. Den form for politik deltager SF ikke i, og derfor stemmer vi imod forslaget.

Ida Jørgensen (RV):

Også i Det Radikale Venstre har vi bemærket, at fremtrædende politikere fra V og K gang på gang har lovet at arbejde for en nedtrapning af landbrugsstøtten.

Venstres Karin Riis-Jørgensen har udtalt, at Europa må gøre op med sig selv, om vi vil være et videnssamfund eller fortsætte i en planøkonomisk verden af i går; fødevareminister Hans Christian Schmidt har sagt, at de danske landmænd ville stå langt stærkere i en verden uden landbrugsstøtte; og Gitte Seeberg glæder sig i et ugebrev over valget af Mariann Fischer Boel, der kan opfylde konservative mærkesager om at skære i planøkonomiske støtteordninger og skruer op for forskning og uddannelse. Endelig

har EU-ordførerne fra både V og K sagt, at de ville hjælpe med at nedbringe landbrugsstøtten, når den kommende forfatningstraktat giver Europa-Parlamentet mere magt.

Løfter har det ikke skortet på, men finanslovsforliget viser, at de er tomme. Fastholdelsen af landbrugsstøtten er besynderlig. Landbrugsstøtten er urimelig og utidssvarende, og den lever på lånt tid. Selv i landbrugets egne rækker er der forståelse for en aftrapning og for, at den massive støtte stempler landbruget som et bistandshverv. EU tog et klogt skridt frem mod at nedtrappe støtten; med finanslovaftalen trådte regeringen et skridt tilbage.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget.

Jeg glemte til at begynde med at sige, at det er jo fru Margrethe Vestager, der er Det Radikale Venstres ordfører, men hun kunne desværre ikke være til stede i dag, så det, jeg fremfører, er hendes bemærkninger til lovforslaget.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Ja tak. Og der er ikke nogen korte bemærkninger. Så er det hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Vi har i løbet af det seneste døgn her i Folketinget behandlet en række spørgsmål, som vedrører landbrugsstøtte.

I aftes behandlede vi et forslag fra Enhedslisten om, at der skulle sættes en dato for afviklingen af eksportstøtteordningerne af hensyn til ulandene. Regeringspartierne kunne ikke støtte forslaget. Man var ikke interesseret i at få en dato, for så ville det jo pludselig blive forpligtende, at man skulle til at arbejde for en afvikling af støtteordningerne. Det ville man ikke.

Her i formiddags havde vi en debat om disse fabelagtige kalvepræmier, som man var kommet til at indføre, således at der blev udbetalt støtte til landmænd, der var holdt op med at producere. Sådan kunne man blive ved.

Man siger en ting ud ad vinduet – især når man håber, at dansk landbrug ikke hører det – nemlig, at man vil afvikle støtten. Og man påstår frejdigt, at man også i EU arbejder for at få afviklet støtten. Når det kommer til stykket, så arbejder man i virkeligheden for det modsatte.

Hr. Ole Stavad nævnte det konkrete tal på stigningen i den samlede landbrugsstøtte fra i år til næste år: 800 mio. kr. oven i et enormt milliardbeløb.

Og i den situation, i den situation tillader man sig så at komme her og stille et forslag om,

at landbruget skal kompenseres. Jamen det er jo fantastisk. Millionerne vælter ind i støtte, flere og flere. Og i den situation tillader man sig at komme her og præsentere Folketinget for et forslag om, at så skal landbruget så sandelig have kompensation. Jamen altså det trodser jo enhver beskrivelse.

Kl. 14.00

Jeg vil godt spørge ministeren: Er det regeringens opfattelse – jeg kunne forstå, at det var Dansk Folkepartis opfattelse – at det her princip om stadig større kompensationer til landbruget for nogle tab, som man ikke har, skal fortsætte også i de kommende år, således at regeringen har tænkt sig at gå til valg på, at der skal være sådanne kompensationer for tab, man ikke har, også i de kommende år? Og har jeg ret i, at så vil beløbet, tabet, for det offentlige vokse år for år? Nu er det 168 mio. kr. det første år. Hvor meget bliver det det andet og det tredje år? Sådan ved løselig hovedregning når vi hurtigt op på 400 mio. kr., hvis det fortsætter på den måde.

Men jeg vil da godt bede ministeren komme herop og bekræfte, at det vitterlig er regeringens politik. Sådan har jeg forstået det. Jeg forstod i hvert fald på Dansk Folkeparti, at det er man helt indstillet på at gå til valg på.

Egentlig er der jo noget storstilet over, at man går til valg på at kompensere nogle, der ikke har lidt et tab, men tværtimod har fået i pose og sæk. Det er jo en helt ny form for princip for støtteordninger og kompensationer.

Tidligere har vi haft det princip, at kompensationer var noget, man gav folk, hvis de havde lidt et tab, så de var kommet i en ulykkelig situation, hvis der var en fyrværkerifabrik, der var eksploderet, eller til et eller andet, hvor man pludselig stod i nød, og så skulle staten ind og være med til at hjælpe og give en kompensation. Men nu har man altså fået udmøntet et nyt støtteprincip, der går ud på, at hvis man får noget mere, så skal man have noget kompensation for det. Jamen, det er vitterlig fantastisk.

De borgerlige ordførere indledte debatten med nogle sindrige matematiske forklaringer. Venstres ordfører var vel den, der var mest kunstfærdig i sin forklaring. Han havde fundet ud af, at der var en eller anden særlig post på EU's budget, som var faldet lidt, og så var det lige præcis den post, der skulle kompenseres for. Det var selvfølgelig ikke alle de andre poster, som var steget. Nej, det var lige præcis den finurlige post, han havde siddet og ledt efter i

budgettet. Den havde han så fundet. Og den kunne man så give kompensation for.

Jeg vil godt spørge, om det er et kompensationsprincip, som vil blive udstrakt til andre områder af samfundslivet, for så vil vi endda fra Enhedslistens side kunne være interesserede. Der kunne være befolkningsgrupper, der havde så store vanskeligheder, at vi ville være indstillet på fra Enhedslistens side endog at medvirke til sådanne kunstfærdigheder, hvis det kunne komme nogen til gavn, som virkelig havde brug for pengene. Så vil vi gå meget langt, også med hensyn til besynderlige bortforklaringer. Det vil jeg da ikke lægge skjul på.

Men jeg vil sige, at topmålet vel er nået i den her debat. Og dybest set er det jo egentlig ikke morsomt. Det er jo egentlig lidt trist, at debatten i vores folkestyre trækkes ned på det niveau af de borgerlige partiers ordførere.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jeg kan ikke lade være med at sige indledningsvis, at vi jo kan komme vidt omkring her i debatten. Og jeg tror ikke, der skal gives landbrugsstøtte til at kompensere for fyrværkerifabrikker, for der er heller ikke så mange af dem, der ligger på landet. Men det er jo en helt anden sag.

Vores ordfører på området, fru Tove Videbæk, kunne ikke være til stede, så jeg har lovet at fremføre partiets synspunkter på hendes vegne.

Egentlig er vi for det her forslag. Vi synes bare, det er en underlig sammenkobling, der gøres i det her forslag fra regeringen, hvor man sammenkobler en EU-landbrugsstøtte, som skal afvikles, med det rent interne forhold omkring skatter.

Det kan godt være, at vi fremover vil se flere af den type sammenkoblinger. Vi synes, det er to ting. De fleste partier er enige om at afkoble landbrugsstøtten og omlægge den til jord i stedet for produktion. Men at det så skal have noget at gøre med skat på jord virker for os fuldstændig tåbeligt.

Vi vil gerne være med til at sænke jordskatterne. Vi har faktisk i flere omgange foreslået, at jordskatterne skulle reduceres – skatter på produktionsjord, for at sige det helt rigtigt. Og jeg tror også, at vi fremover vil komme til at opleve den her debat, også i forbindelse med struktur-reformen og de forskellige promillegrænser fra kommune til kommune osv. Den debat skal vi nok få nogle gange her i det næste år. Vi vil gerne være med til at sænke jordskatterne, men er

altså uforstående over for den kobling, som er her.

Kl. 14.05

Dertil har vi bemærket os høringsvaret fra Dansk Skovforening, og det vil vi gerne dyrke under udvalgsarbejdet. Hvorfor skal en skov, der er drevet sammen med et landbrug, have afslag i jordskatterne, når en skov, der drives som selvstændig ejendom, ikke skal have nedslag i jordskatterne? Det er simpelt hen åbenbart ubegribeligt for så vel Dansk Skovforening som for os. Måske vil ministeren kunne give et logisk svar på det, og så er det det? Jeg tvivler måske på, at det svar findes, men gør det, vil vi gerne se på det i udvalgsarbejdet. Men som udgangspunkt er vi positive over for forslaget.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for debatten, den har da været spændende at lytte til og også morsom her til sidst. Nu brugte hr. Keld Albrechtsen udtrykket, at nogen trak debatten ned i niveau. Jeg skal ikke give hr. Keld Albrechtsen karakterer, men hvis man skulle opfinde en kompensationsordning, så skulle det da være en lille præmie for sådan den humoristiske undertone i hr. Keld Albrechtsens indlæg, som jo så i øvrigt ikke havde meget med sandheden at gøre.

Noget af det, der har været et gennemgående træk i debatten her, har jo været hr. Ole Stavads læsen op af fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 822. Jeg har også læst fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 822, og jeg har jo læst *hele* svaret og ikke kun det sidste afsnit, som hr. Ole Stavad citerede fra, så må jeg ikke lige for god ordens skyld citere fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 822, næstsidste afsnit:

»Hvis der korrigeres for yderligere reformer, herunder særligt mælk, samt for afløb fra produktionsåret 2004, skønner Fødevarerministeriet, at der for produktionsåret 2005 vil ske en udbetaling af direkte støtte på ca. 6,5 mia. kr. mod ca. 6,7 mia. kr. for produktionsåret 2004.« Punktum slut.

Det er jo sådan set det, det handler om, at der med den omlægning af støtten, der finder sted, sker en reduktion af den direkte støtte til danske landmænd med et beløb i størrelsesordenen 168 mio. kr. Og det er det, der nu kompenseres for via en reduktion af jordskatterne i forhold til det landbrug, som mister den direkte støtte som følge af omlægningen af EU's landbrugspolitik.

At regeringen møder op med et lovforslag her på den baggrund kan altså ikke overraske nogen. Det skulle da kun være, hvis man sad med sådan en fornemmelse af, at politik går ud på, at man ikke lever op til sine løfter, og det kan jo være, det er det, der gemmer sig hos nogen, når de overraskes.

Denne her regering har jo altså valgt en linje, hvor vi holder, hvad vi lover, og hvis man læser det supplerende regeringsgrundlag »Vækst, velfærd, fornyelse II«, så fremgår det jo meget klart, og jeg citerer:

»I takt med en eventuel reduktion af de samlede tilskud til landbruget nedsættes dansk landbrugs indenlandske omkostninger gennem nedsættelse af beskattningen af landbrugets produktionsjord.«

Det er sådan set hele humlen, at hvis vi skal fastholde dansk landbrugs konkurrencekraft, så må vi kompensere ved at skabe nogle bedre generelle rammevilkår, sætte jordskatterne ned for et beløb, der matcher det beløb, der forsvinder for den enkelte landmand i form af direkte støtte.

Jeg er glad for at kunne konstatere, at der er et flertal i Folketinget, der deler det synspunkt med regeringen og dermed altså står vagt om, at vi skal føre en offensiv landbrugspolitik i Danmark, som også sikrer, at dansk landbrug fortsat er konkurrencedygtigt internationalt med merværdi til følge, med arbejdspladser til følge, med valutakroner til følge, med mere velstand til følge som en forudsætning for mere velfærd. Tak for det. Det går vi sådan set også gerne til valg på, når hr. Keld Albrechtsen så direkte spørger til det. Vi går naturligvis ikke til valg på hr. Keld Albrechtsens fejlagtige udlægning af vores politik, men vi går gerne til valg på vores egen rigtige udlægning af vores i øvrigt rigtige politik.

Så stillede hr. Ole Stavad to konkrete spørgsmål til mig, som jeg skal besvare konkret, for så vidt angår det ene, nemlig spørgsmålet om, hvorfor der kun er en engangsordning for 2005 med hensyn til kompensation af amterne for nedsættelse af jordskatten. Svaret på det spørgsmål er, sådan som jeg også tror det fremgår af bemærkningerne, at det jo hænger sammen med, at kompensationen, eller hvilket ord man nu vil bruge, fremadrettet fra 2006 og frem jo vil være genstand for de økonomibalancer, vi udfinder sammen med amterne, når vi forhandler økonomi i sommeren 2005.

Kl. 14.10

Så bliver der spurgt til, hvad det koster ekstra at skulle udsende ejendomsskattebilletterne på ny. Det kan jeg ikke svare på på stående fod. Det vil jeg gerne undersøge. Det er klart, at der her selvfølgelig er en lille meromkostning. Over for det står jo så også, at der er en likviditetsgevinst for kommunerne ved, at det gennemslag, der er i denne jordskattereduktion, først falder på anden rate, så der opkræves for så vidt en for høj rate ved den første rate i foråret 2005, men lige præcis det forhold uddyber jeg gerne. Det tror jeg nemlig det egner sig til skriftligt i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil egentlig bede ministeren lige citere igen fra det der supplerende regeringsgrundlag, for det synes jeg, at det lød, som om det var den samlede støtte, man tog udgangspunkt i og ville kompensere ud fra. Det har man jo så efterfølgende lavet om, så det blev til den direkte støtte, man tager udgangspunkt i. Man ville jo ellers ikke have kunnet give en kompensation, hvis det var ud fra den samlede støtte, for den stiger jo. Så det der med at henvise til sit eget regeringsgrundlag var vist i virkeligheden ikke så klogt af ministeren. Men kunne vi ikke få det læst op en gang til?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, nu er det her vel ikke en oplæsningskonkurrence. Altså jeg kan udlevere det supplerende regeringsgrundlag til hr. Keld Albrechtsen, som så kan læse det igennem mange gange, og det kan da i øvrigt anbefales. Det bliver man da både klog og opstemt af.

Det korte af det lange her er, at regeringen har en politik, der hedder, at vi sådan set er enige i, at landbrugsstøtten i EU afvikles. Det er vi enige i. Men vi har også hele tiden sagt, at hvis man skal fastholde dansk landbrugs konkurrenceevne, så må der selvfølgelig ske en kompensation, for så vidt angår bortfaldet af den direkte støtte til dansk landbrug. Det er vores synspunkt, og det forbedrer jo altså ikke den enkelte danske landmands konkurrencesituation, at en afkoblet støtte f.eks. anvendes til naturfremmeprojekter, eller hvad det nu kunne være.

Det her handler om landbrug som erhverv. Hvad er konkurrencesituationen for landbruget som erhverv? Det er det rationale, der ligger

bag, at regeringen i overensstemmelse med, hvad vi har lovet, møder frem med forslaget her.

Så synes jeg i øvrigt selvfølgelig, at det er spændende at prøve noget nyt. Jeg er jo altså indenrigs- og sundhedsminister og er jo vant til at diskutere kommunalreform og ventelister og hospicer, og det er da rart at tage en stor landbrugspolitisk debat. Jeg ved ikke, om jeg er den rigtige til at føre debatten på regeringens vegne. Når sandheden skal frem, er jeg jo lovsnedker på det her projekt, men jeg vil selvfølgelig meget gerne stille mig bag regeringens politik, og den har jeg her udtømmende gjort rede for.

Jeg kan forstå, at der er nogle, der ser anderledes på det, som synes, at det da er fint nok, at dansk landbrug skal have forringet deres konkurrencevilkår, at vi skal forringe mulighederne for at afsætte danske landbrugsvarer på det internationale marked, at vi skal se på en udsigt til tab af arbejdspladser, der knytter sig til vores landbrugsproduktion. Man er da velkommen til at have det synspunkt. Det har vi bare ikke i regeringen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, nu var det jo sådan, som ministeren læste det op, at regeringen i sit supplerende grundlag havde lovet befolkningen, at det kun var, når den samlede landbrugsstøtte steg, at man ville kompensere. Det har man så efterfølgende lavet om til, at det nu er, når den direkte støtte ned sættes, at man vil kompensere, og det er jo faktisk et løftebrud.

Nu lagde jeg mærke til, at ministeren ikke havde lyst til at læse det op en gang til. Det forstår jeg sådan set godt, for så ville det jo ikke være muligt at gøre andet end at trække det her lovforslag tilbage, og det kan ministeren da nå endnu.

Så vil jeg bare slutte med at sige, at jeg såmænd ikke tror, at andre ministre kunne have gjort det bedre i dag, end ministeren har.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg takker for denne fantastiske kompliment, om end jeg fornemmer undertonen, men jeg tager det nu gerne til mig. Det er fredag, det nærmer sig fyraften, og vi skal gå glade til weekend. Tak for det.

Jo, jeg læser det gerne op igen, hvis hr. Keld Albrechtsen er stærkt insisterende på det, men

det, der jo er kodeordet, også når man læser op fra det supplerende regeringsgrundlag, er jo landbrugets indenlandske omkostninger. Det er jo det, der er det interessante. Og det siger sig selv, at hvis man fjerner direkte støtte til den enkelte landmand uden at kompensere den enkelte landmand, så står den enkelte landmand tilbage med et højere omkostningsniveau og dermed en forringet konkurrencesituation. Det er det, der er omdrejningspunktet. Det er det, vi forholder os til, for så vidt angår den afkoblede støtte i 2005.

Kl. 14.15

Så spurgte hr. Keld Albrechtsen: Jamen hvad med på sigt? Der synes jeg, hr. Keld Albrechtsen skal notere sig, at vi jo ikke forholder os til noget på sigt. Vi forholder os til 2005. Og jeg kan da i øvrigt oplyse, at der i regi af fødevarerministeren er iværksat et internt regeringsarbejde med henblik på at forholde os til den afkoblede landbrugsstøtte på sigt. For det er jo rigtigt, at der er lagt en profil ind her, som betyder, at der over tid afkobles et større og større beløb.

Det, vi forholder til, er situationen i 2005, hvor dansk landbrug altså har udsigt til, at der afkobles et beløb, som ikke vender tilbage i forhold til, kan man sige, den enkelte landmands produktion, og som derfor ville betyde en forringelse af hans konkurrenceevne, medmindre vi laver denne kompenserende reduktion af jordskatterne. Det er derfor, vi gør det.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Hvis jeg lige indledningsvis må tilknytte en kommentar: Jeg mener faktisk, at jeg forud for mit citat refererede, at det andetsteds i svaret fremgår, at det var den direkte driftsstøtte. Jeg tror endda, jeg sagde, at det, der i princippet kommer ud som en check, var det, der faldt med de der 168 mio. kr. Men efter ministerens svar så får dansk landbrug driftsstøtte på yderligere 800 mio. kr.

Det, jeg godt vil spørge ministeren om, er, at som jeg læser lovforslaget, betyder § 3, stk. 2, at det kun er i 2005, man efter lovforslaget vil kunne kompensere direkte. Det, man derfor i juni måned når frem til i kommuneforhandlingerne med amterne for 2006, skulle fordeles efter de almindelige principper med skattegrundlag. Hvis vi derfor skal have mulighed for at kompensere direkte, så forudsætter det, at vi får 2006 ind.

Det er helt i orden, hvis vi skal vende tilbage til det under udvalgsbehandlingen, men jeg me-

ner faktisk ikke, at man bare kan aftale sig til det. Det kræver vel lovgivning? Det er sådan set mit spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Den metode, vi anvender her, som jeg nu også mener, vi har anvendt i tidligere tilsvarende situationer, er den metode, der jo beror på, at man kan sige, at amterne nu har fastlagt deres budgetindtægter og -udgifter. Vi kommer nu med en regelændring, der forrykker, kan man sige, det enkelte amts indtægtsside. Og derfor giver vi en målrettet kompensation til det enkelte amt i 2005.

Så vil det derudover være sådan – som det nu også har været de andre gange, hvor vi har været inde og lægge loft på grundskyld til produktionsjord – at virkningen af provenutabet indgår i de provenuskøn over grundskylden, der ligger til grund for forhandlingerne om den kommunale økonomi. Så i den forstand har hr. Ole Stavad selvfølgelig ret.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det er klart, at det konkrete beløb selvfølgelig er noget, man må udfinde, når man kender grundskylden for 2006. Jeg mener faktisk, som jeg husker det, men det kan vi jo tjekke efterfølgende, at den løsning eller ordning, man har valgt for det provenu, der kommer fra loftet over den kommunale grundskyld, har man valgt at forlænge, frem til der kommer en udligningsreform i 2007, og at det er lovfæstet.

Men det er et problem, som jeg, uanset hvor uenige vi er om lovforslaget, vil foreslå, vi lige prøver at få løst på en måde, så vi rent faktisk kan nå det resultat for de amter, det her handler om, med den økonomi, de skal have klaret. Og derfor håber jeg, at ministeren i hvert fald vil være indstillet på, at vi kigger lidt nærmere på det under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jeg naturligvis meget indstillet på at vi ser på. Forskellen mellem det primærkommunale og det amtskommunale er selvfølgelig, at økonomien omkring det enkelte amt er mere robust, og forskellen amterne imellem er mere beskedent

end i det aktuelle landskab vi har med 271 kommuner.

Men der er jo ikke grund til på det punkt at stå og tale sig fra hinanden. Jeg har gjort rede for, hvad der er rationalet bag, at vi gør det på den måde, og det synes jeg, vi skal se nærmere på under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Mit enkle spørgsmål til ministeren burde egentlig være, og jeg skal nok begrunde det senere: Hvad er forskellen på et træ, der står plantet i en landmands jord, og så et træ, der står plantet i en skovejers jord? Det er ud fra det, som jeg nævnte i min ordførertale. Vil ministeren tage initiativ til enten at ændre den pågældende lov eller få vedtaget en ny, jeg erkender det, meget lille lov, som omfatter de to tredjedele af skov-ejerne, som ikke er indeholdt i det her lovfor-slag?

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, nu er jeg hverken kyndig udi jordbrug eller skovdrift, så jeg skal ikke kunne stå og redegøre for, hvilke træer der vokser hvor, men jeg kan sige, at det, der er sigtet her, det, vi ønsker at kompensere, er selvfølgelig landbruget.

Så kan jeg forstå på de henvendelser, vi har fået, at der på grund af vurderingskoder så falder noget skovbrug med, som er, kan man sige, accessorisk virksomhed til noget landbrugsdrift. Det er jo baggrunden for, at den skovdrift, der er samvurderet med landbrugsjorden, så at sige trækkes med ind her.

Jeg kan ikke stå her på Folketingets talerstol og gennemskue, hvordan man eventuelt kunne rense det ud, hvis man vil rense det ud. Det er jo i givet fald det, man skulle. Hvis der fra Dansk Skovforening er et meget, meget stærkt ønske om, at den del af skovbruget skal renses ud og ikke have del i kompensationsordningen, så må vi selvfølgelig underkaste det en nærmere analyse og se, om det rent lovteknisk kan lade sig gøre, og om det rent administrativt kan lade sig gøre, for det er jo forklaringen på det.

Det er klart, at sigtet med det her ikke er at kompensere dansk skovbrug, for vi er jo enige med hr. Keld Albrechtsen i, at man ikke skal kompensere nogen, der ikke har haft et tab. Hele rationalet her er altså, at der afkobles direkte

støtte til dansk landbrug, som ikke vender direkte tilbage. Det ønsker vi at kompensere. Så er der nogle administrative, tekniske forklaringer på, at der opstår den problemstilling, hr. Mogens Nørgård refererer til. Også det punkt vil jeg selvfølgelig gerne belyse nærmere under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jo, men jeg forstår godt, at vi måske sådan bevæger os lidt på kanten af ministerens ressort, men under sidste valgkamp sagde den daværende landbrugsordfører for partiet Venstre, at jordskatterne skulle reduceres ad fire gange. Det har vi så ikke set endnu, og der er jo selvfølgelig heller ikke valg endnu, så det kan jo nå at komme.

Men er det ikke oplagt, at man i en situation, hvor der er et erhverv, nemlig skovbruget, som er langt mere trængt end landbruget, også giver den samme reduktion? Nu vælger jeg at kalde det reduktion, for det med compensation er jeg ikke så meget for.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, det er ikke oplagt. Det kunne være ønskeligt på et andet tidspunkt, et andet sted, i en anden situation. Generelt at lempe jordskatterne på produktionsjord er hverken jeg eller regeringen fremmed for, men der vil jo være forbundet et provenutab med det, som skal holdes op mod andre satsningsområder, så det er jo ikke en aktuel problemstilling.

Det, der er en aktuel problemstilling, er, at på grund af omlægningen af EU's landbrugsstøtte så er der nogen direkte støtte til det danske landbrugserhverv – ikke det danske skovbrugserhverv, men det danske landbrugserhverv – som reduceres. Hvis vi ikke udviser målrettet vilje til nu at kompensere landbruget for det bortfald i støtten, så vil det føre til en forringelse af dansk landbrugs konkurrenceevne, og det er målet her at undgå den forringelse.

Så har jeg forstået på en henvendelse fra her for ganske nylig, at der så – nogle vil sige utilsigtet – sker det, at de skovbrug, der er samvurderet med noget landbrugsareal, kommer med i denne reduktion. Hvis man er på jagt efter millimeterretfærdigheden, så skulle man så søge at få denne del af skovbruget rensat ud. Om det administrativt kan lade sig gøre, og med hvilket

besvær det eventuelt kunne lade sig gøre, er jeg ikke i stand til at kunne oplyse på stående fod. Men det er jo det, der er vejen frem, hvis man skal løse problemstillingen her. Det er ikke at udvide lovforslaget til generelt at omfatte skovbrug, for det vil være at gå på jagt efter noget andet, end vi faktisk er på jagt efter her.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 121: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Adoptionssøgendes ret til dagpenge før modtagelsen af barnet).

Af familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær).

(Fremsat 17/11 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Bonnesen (V):

Da Venstres ordfører desværre ikke kan være til stede i salen her i dag, er det undertegnede, der fremfører Venstres synspunkter vedrørende L 121.

Dette lovforslag det handler om, at forældre, som ønsker at adoptere et barn fra et andet land, skal have samme rettigheder som biologiske forældre. Det drejer sig om lige rettigheder for alle.

Kl. 14.25

Vi lever i en verden, hvor det er en realitet, at ikke alle på biologisk vis kan få et barn, og heldigvis er vi så privilegerede, at vi har mulighed for at adoptere et barn fra et andet land. Vi synes, det er rimeligt, at alle kommende forældre-

par har samme rettigheder, når det kommer til perioden op til fødsel eller modtagelse af barnet.

På nuværende tidspunkt siger loven, at adopterende så vel som biologiske forældre har samme rettigheder til barselorlov, efter at barnet er født eller kommet til Danmark. Men de to forældrepar har ikke samme rettigheder, når det kommer til barselorlov før den forventede fødsel eller selve overdragelsen af barnet. En gravid kvinde har ret til at tage 4 ugers orlov med dagpenge, før barnet bliver født. Det foreslås derfor, at også kommende adoptanter får ret til denne ydelse.

Ofte er det sådan, at mange af de lande, som afgiver børn til adoption, kræver, at de kommende adoptanter selv tager til landet for at hente barnet. Der er som regel en lang række retslige procedurer, som skal varetages, for at adoptionen kan gennemføres.

Adoptivforældre, der tager til afgiverlandet for at hente deres adopterede barn, skal have ret til at få dagpenge i op til 4 uger, medens de venter på at modtage barnet, ligesom det er muligt for en biologisk mor at forlænge sin førfødsels-barselorlov, hvis hun går over tiden. På samme måde skal det være muligt for kommende adoptivforældre at få udbetalt ydelsen i op til 8 uger, hvis tidspunktet for modtagelsen af barnet skulle blive udskudt.

På nuværende tidspunkt fungerer det sådan, at adoptanter typisk benytter noget af deres barselorlov på at tage til afgiverlandet for at modtage barnet. Med denne lov giver vi adoptanterne mulighed for at holde ekstra orlov i den periode, hvor de er i udlandet for at hente deres barn. På den måde kan selve barselorloven gemmes, til barnet kommer hjem.

Det er især vigtigt, at adoptivbørn får uhindret mulighed for at knytte sig til deres nye forældre og nye omgivelser. Derfor er denne ekstra rettighed til adoptivforældre meget relevant, fordi de med loven får lige så meget samvær med barnet, som hvis det havde været deres biologiske barn.

Ud over de klare positive sociale effekter vil dette forslag også have en række økonomiske og administrative konsekvenser. For det første vil det medføre en stor besparelse for de arbejdsgivere, der tidligere selv har udbetalt en stor del af lønnen i forbindelse med fravær på grund af adoption. Denne tidligere lønudgift vil blive flyttet fra at være arbejdsgiverens ansvar til at være statens ansvar. Det vil sige, at i de situationer, hvor adoptionssøgerne har ret til løn i en